

НАШЕ

РІК ВИДАННЯ 7-й
Газета виходить
щотижня

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 34 (320)

Субота, 25 серпня 1973 р.

Ціна 2 коп.

ОДНЕ З ПИТАНЬ В ПОРЯДОК ДНЯ

НАПРИКІНЦІ липня в нашій газеті був надрукований матеріал про патріотичний почин вінницьких трикотажниць Олімпіади Борецької та Віри Гулимовської. Вони переглянули свої можливості і звернулися до адміністрації УВП із заявою про те, щоб остання переглянула їхні норми виробітку і збільшила їх на 10 процентів.

Невдовзі ми повідомили читачів про те, що патріотичний почин вінничан підтримали колективи текстильно-галантерейної та швейно-в'язальної дільниць Львівського учбово-виробничого підприємства № 2.

Часу пройшло небагато для того, щоб робити узагальнення, але досить, щоб сказати: почин вінничан впевнено прокладає собі шлях до серця людей.

У доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва про 50-річчя Союзу РСР говориться:

«Потрібно так організувати справу, щоб боротьба за високу продуктивність праці, за найкращі показники на виробництві, за високу якість продукції стали справою всенародною».

Відповідаючи на цей заклик партії, трудящі Країни Рад з дня на день примножують трудові успіхи на всіх ділянках комуністичного будівництва. У всіх республіках ведеться величезна по своїм масштабам і розмаху робота, втілюється у життя накреслення XXIV з'їзду КПРС по достроковому завершенню завдань дев'ятої п'ятирічки.

Почин вінницьких трикотажників, — це відповідь ділом, практичний вклад у дострокове виконання завдань третього, вирішального року. Як і треба було сподіватися, цей почин знайшов уже своїх послідовників і на своєму підприємстві.

Перший же місяць роботи з підвищеними нормами показав, що О. Борецька і В. Гулимовська з честю справилися із своїми виробничими завданнями. Партійна організація і місцевий комітет профспілки підвели підсумки роботи ініціаторів на загальних зборах колективу.

Ці підсумки показали, що такі зобов'язання по плечу і іншим трикотажникам Вінницького УВП. Тут же на зборах виступили підпаровальник-каландровщик трикотажного полотна Олександр Хуторянський, в'язальники-багатоверстатники Галина і Микола Мерзюки, штампувальниця Фросина Соколява і Рива Гоник з проханням переглянути їхні норми виробітку і збільшити їх на 5—8 процентів.

Питання про підтримку патріотичної ініціативи О. Борецької та В. Гулимовської було розглянуто на засіданні президії Вінницького обласного відділу УТОГ.

У Всесоюзне соціалістичне змагання за успішне виконання державних планів включилися всі колективи учбово-виробничих підприємств Товариства. Кожний з них взяв конкретні, цілеспрямовані зобов'язання, і як показали підсумки роботи за сім місяців — переважна більшість з них успішно їх виконує.

Приклад вінничан говорить про те, що перегляд змінних виробничих норм кожного трудівника УВП, в кожному цеху і дільниці в цілому, — справа державного значення. Кожний процент переглянутих норм виробітку в сторону їх збільшення — це сотні і тисячі карбованців економії по підприємству і сотні тисяч карбованців економії в цілому по Товариству. Це питання варте на серйозну увагу адміністрації УВП, партійних, профспілкових і первинних організацій УТОГ, підприємств Товариства.

Почин вінничан підказує, що перегляд змінних норм виробітку — справа, яка вже давно назріла на УВП і покликана до життя нашим сьогоденням: постійним ростом продуктивності праці, яка в свою чергу обумовлена зростанням оснащення УВП високопродуктивною технікою, новим удосконаленням обладнання, а все разом взятє значно поліпшило умови праці робітника, його матеріальне благополуччя.

Не останнім у цьому переліку є той факт, що за останній час, особливо після XXIV з'їзду КПРС, широко розгорнувся рух за комуністичну працю, боротьба за право називатися: бригада, цех, дільниця і підприємство комуністичної праці, підприємство високої культури виробництва.

У цій боротьбі, в трудових буднях п'ятирічок росла могутність Батьківщини, росла нова людина праці, яка сьогодні і ставить такі важливі державні справи перед колективом.

Це питання заслуговує на всіляку підтримку і поширення не тільки серед споріднених підприємств, але й на інших УВП Товариства. І чим швидше воно знайде цей прояв, чим ширше буде обговорене на робітничих зборах УВП, тим більше воно принесе користі. А заради цього потрібно уже сьогодні виносити його на порядок денний одним із перших питань нашої поточної роботи.

ЗОБОВ'ЯЗАННЯ
ВИКОНАНО

Колектив механо-складального цеху Одеського УВП-3, в якому трудиться понад 75 чоловік, у соціалістичному змаганні за дострокове виконання плану третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки, зобов'язався випустити понад план 40 тисяч різноманітних виробів. Підсумки за I півріччя показали, що у трудівників цеху слова з ділом не розходяться.

Так, вже зараз, в рахунок взятих соціалістичних зобов'язань, додатково виготовлено 30 тисяч виробів.

Завдяки ж чого колектив цеху домігся такого значного понадпланового випуску продукції? В основному за рахунок підвищення продуктивності праці. Про це красномовно свідчать цифри. Так, взявши зобов'язання підвищити продуктивність праці проти плану на 7,5 процентів, трудівники цеху тільки за I півріччя значно перевиконали зобов'язання. Це о м у сприяють гласність і перевірка соціалістичних зобов'язань, індивідуальні зобов'язання, висока свідомість робітників, їх самовіддана праця.

— Ударна праця у дев'ятій п'ятирічці! — під таким гаслом працюють трудівники механо-складального цеху. Самовіддано трудяться пліч-о-пліч з висококваліфікованими робітниками А. Козловським, І. Хамистосом, І. Вовком молоді робітники В. Кульчицьковська, Л. Ковальова, Н. Чистякова та багато інших.

Нещодавно, в цеху відбулися загальні збори, присвячені підведенню підсумків індивідуальних соціалістичних зобов'язань за I півріччя. 37 представників колективу були визнані переможцями, кожному з них вручені нагороди — новинки художньої літератури.

які ухиляються від суспільно корисної праці і не бажають виконувати найважливіший конституційний обов'язок — чесно працювати за своїми здібностями.

Щодо злісних дармоїдів, які вперто ухиляються від працевлаштування, передбачено заходи кримінально-правової відповідальності.

Пленум Верховного суду СРСР звернув увагу судів на необхід-

ТРЕТЬОМУ, ВИРІШАЛЬНОМУ—
УДАРНУ ПРАЦЮ!

Для збільшення випуску спеціального пристрою — реле РПУ-2, потрібна велика кількість спеціальних котушок. Для цього на Київському дослідному підприємстві діє спеціальний цех по намотуванню таких котушок. І кращою намотувальницею стала ударниця комуністичної праці Надія Горбаток, яка виконує норми виробітку на 115—120 процентів.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

„XXIV З'ЇЗД КПРС: ЄДНІСТЬ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ“

Видавництво політичної літератури спільно з редакцією журналу «Коммунист» підготувало і випустило у світ збірник «XXIV з'їзд КПРС: єдність теорії і практики».

У збірнику вміщено опубліковані після з'їзду доповіді, промови і статті керівних діячів Комуністичної партії Радянського Союзу і Радянської держави — членів і кандидатів у члени Політ-

бюро ЦК КПРС, секретарів ЦК КПРС.

В опублікованих матеріалах збірника підбиваються підсумки проведеної КПРС роботи по виконанню рішень XXIV з'їзду, дається дальша теоретична розробка проблем, поставлених з'їздом, у тісному зв'язку з завданнями комуністичного будівництва в нашій країні.

(ТАРС)

Умільці-раціоналізатори

Більше 15 років трудяться на Бродівському УВП Роман Бойко — токар по металу і Петро Довганюк — слюсар-налагоджувальник верстатів. Ударники комуністичної праці постійно в пошуках засобів підвищення продуктивності праці та поліпшення якості виробів. Нещодавно умільці-раціоналізатори спільно розробили і виготовили обрізний механічний ніж, яким зручно швидко і якісно обрізати струганий та лущений шпон і фанерит. Це нововведення лише за півроку дало 750 карбованців економії.

Нині винахідники виготовляють розроблений спільно чотиришпиндельний верстат, котрий дасть змогу одночасно висвердлювати чотири отвори замість одного.

Від самого початку дев'ятої п'ятирічки сума економічного ефекту від впровадження пропозицій раціоналізаторів-умільців становить більше як 2 тисячі 500 карбованців.

На фото: в цех по фанеруванню меблевих деталей завітали умільці-раціоналізатори Р. Бойко і П. Довганюк (перший і другий праворуч). Вони пояснюють бригадірові цеху по набору фанериту Петрові Яцуку, як правильно користуватися у роботі механічним ножем, а також обговорюють правила з техніки безпеки.

ність послідовного виконання вимог законодавства, спрямованого на боротьбу з вказаними антигромадськими проявами, а також запропонував судам глибше вивчати причини й умови, що сприяють дармоїдству, і вживати заходів до їх усунення.

Пленум розглянув протести голови Верховного суду СРСР і Генерального прокурора СРСР у конкретних цивільних і кримінальних справах.

У роботі пленуму взяли участь Генеральний прокурор СРСР Р. А. Руденко і міністр юстиції СРСР В. І. Теребілов.

ПЛЕНУМ ВЕРХОВНОГО СУДУ СРСР

Черговий пленум Верховного суду СРСР, який відбувся під головуванням Л. М. Смирнова, розглянув питання про судову практику в справах про відповідальність осіб, які злісно ухиляються від суспільно корисної праці і ведуть антигромадський паразитичний спосіб життя.

Заслухавши доповідь голови судової колегії в кримінальних справах Є. О. Смоленцева, пленум Верховного суду СРСР відзначив,

що боротьба з дармоїдством і паразитичним способом життя окремих членів суспільства є складовою частиною заходів, які проводяться в нашій країні, по викорененню антигромадських явищ і перешкодах минулого у свідомості людей.

Радянське законодавство передбачає проведення державними органами і громадськими організаціями ряду заходів виховного і профілактичного впливу щодо осіб,

НАШ ГІСТЬ

Нещодавно на запрошення колективу до Львівського учбово-виробничого підприємства № 2 завітала Л. І. Брюханова — сестра легендарного розвідника Миколи Івановича Кузнецова.

Трудовники УВП тепло зустріли розповідь Л. І. Брюханової про життя та діяльність М. Кузнецова, безсмертний подвиг якого назавжди залишиться в пам'яті радянського народу.

Від колективу Львівського УВП-2 з сердечною подякою за цікаву розповідь виступили Лідія Українчук та Ярослава Садова.

Під щирі оплески присутніх Лідії Іванівні Брюхановій були вручені квіти.

Н. ДЕНИСЮК,

ІЗ ЛІРИЧНОГО ЗОШИТА

БЕССМЕРТИЕ

Звездный край, сиреневые воды
И мечты космический размах...
Сын Земли — любящий сын

природы
С горечью полынной на губах.
Так живи, чтоб сердце билось
гулко,
Чтобы май — не осень на душе,
Чтоб бродило счастье

в переулках,
Нервы к сорока не пережечь.
Так люби, чтоб радость не стихала,
Чтоб вела на подвиг, как на труд.
Чтоб живого дела было мало,
Чтобы совесть — твой верховный

суд.
Звездный край, сиреневые воды,
Гул дорог, единый фронт работ.
На плечах — заботы, а не годы,
На Земле бессмертье — народ!

Весенние ветры.
Весенние думы земли.
На все километры
весенние руки — ручьи.

И дочка весенняя
читает Есенина,
и сына проказы прошли...
Мне хочется снова

без цели бродить
целый день.
Природе обнови похуже
похуже

одесть даже лень.
И небо такое
туманно-простое,
как в детстве в деревне плетень.

Забито плохое.
Хорошее — кладом в душе.
Минорно настроен,
твержу:

можно сердце обжечь
о солнце весеннее,
читая Есенина.
Весна. Вдохновение. Речь.

А. СИМОНЕНКО.

ПОРАДИ ЛІКАРЯ

ОБЕРЕЖНО: ОСИ!

Літо нинішнього року — жарке, і часто, щоб утамувати спрагу, вживаються різні напої: лимонад, газована вода з сиропом, компот та ін. Але солодкі напої подобаються й осам. Непомітно для людини вони залітають у склянки, а це дуже небезпечно, бо разом з рідиною можна проковтнути й осу. При цьому комаха може вкусити в порожнину рота, глотки, гортані і в стравохіді.

На фото: група робітників Львівського УВП-1 проводить свою гостю Лідію Іванівну Брюханову (стоїть у центрі).

КОРОТКО

КОРИСНИЙ ЧАДНИЙ ГАЗ

Коли влітку вода з крана зне-нацька піде тонкою цівкою, або й взагалі перестане текти, не робіть поспішного висновку, що її не вистачає місту. Потужні насоси змогли б подати сотні тисяч кубометрів кристалево чистої води, коли б не... молюски і водорості. Вони охоче оселяються в трубах, якими річкова вода йде на очисні станції.

В Інституті колоїдної хімії і хімії води АН УРСР групою співробітників під керівництвом академіка АН УРСР Л. А. Кузьмського розроблено простий і ефективний спосіб очищення труб від обростання. Їх продувають відпрацьованими заводськими газами, що надходять, наприклад, із сусідніх підприємств або з котельних. Висока температура, чадний і сірчистий газів зовсім знищують колонії «причеп». Тепер застосовується лише зробити дезінфекцію хлором. З'єднуючись із вологою, він дає соляну кислоту, яка знищує нарости.

Спосіб успішно пройшов випробування на Дніпровській водопровідній станції. За рекомендаціями вчених ця технологія очищення передбачена в проектах ряду водопроводів України.

(РАТАУ).

Останнім часом до лікарень нашого міста різко збільшився потік хворих, яких укусили оси. Така небережність інколи кінчається й трагічно для людини, бо набряк гортані може виникати настільки швидко і досягати великих розмірів, що потерпілого не встигають довести до лікувальної установи.

Отже, укуси осами порожнини рота, глотки і гортані дуже небезпечні. Якщо вас укусила оса в зазначених місцях, треба негайно викликати швидку медичну допомогу, бо в таких випадках кожна хвилинка може коштувати людині життя, особливо, коли йдеться про малих дітей.

В. ОЗНИКІВСЬКИЙ,
кандидат медичних наук.

ДОПОМОЖІТЬ МАСОВИКУ

«Праці — натхнення й сумління, відпочинку — вільний час» — так говорить народна приказка. Кажуть у народі ще й так: як відпочинеш, так і працюватимеш. Отже, добрий відпочинок є запорукою не тільки хорошого настрою, а й відрядних успіхів у праці. Саме тому використовувати свій вільний час треба уміло. Це означає, що й під час відпочинку треба чимось по-справжньому захопитися.

У кожного з нас є якийсь своє особливе захоплення. В одного це читання художньої чи технічної літератури, вирішення ребусів, кросвордів. Для іншого, найкращим відпочинком є гра в шахи, шашки, чи у волейбол, городки. А скільки у нас сьогодні футболістів і болельщиків!..

Всі наші захоплення і не перелічити. Така вже людська натура. Не може людина бути бездіяльною. Бездіяльність обов'язково веде до втомлюючої нудьги. Здоров'я людини завжди потребує діяльного відпочинку.

Чому ж згадуються крилаті слова А. С. Макаренка: «Хороша гра схожа на хорошу роботу, погана гра схожа на погану роботу». Це не тільки дуже вдале образне порівняння. Макаренко підмітив те суттєве, що ріднить гру з працею. Гарна гра вимагає в гравця спритності. Гра, яка найчастіше являє собою індивідуальне чи групове змагання, виховує в людині багато вольових якостей: впертість, наполегливість, мужність, витримку, прагнення до перемоги, твердість волі... А наявність у нас цих вольових якостей і становить основу всякої плідної праці.

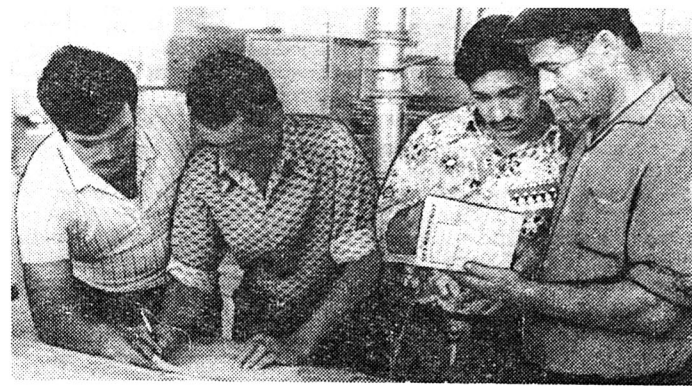
Як масовик Будинку культури я часто запитую себе: чим зацікавити робітника? І як важко буває відповісти на це запитання. Ось чому після 8-ми годинного робочого дня я поспішаю у клуб на УВП. Не секрет, що у клубі нема потрібної для масовика літератури, нема ігор, недостатня кількість ігрового інвентаря, потрібного для проведення рухомих ігор. Виготов-

лення ж його — не така вже складна справа, щоб це було не під силу добре організованому і матеріально забезпеченому гуртку «Умілі руки». А його якраз і нема.

І все ж, ігри проводяться. Потрібну літературу мені вдається відшукувати в обласній бібліотеці. А ось інвентар діставати набагато складніше. Його треба збирати, як кажуть по крупинці. Правда, для цього обласний відділ УТОГ почав виділяти кошти. І тепер хочеться вірити, що в Донецькому будинку культури УТОГ у недалекому майбутньому буде одна з кращих ігор, яку ми назвемо «Орієнтир».

Головне завдання масовика — активізувати глядача, викликати у нього бажання до участі в грі. Саме до цього і прагне кожний масовик. А той, хто хоче приємно відпочити, і сам повинен дбати про свій відпочинок. Вислухайте масовика і власними руками зробіть той нескладний ігровий інвентар, який він вам порадить. Настрий у вас буде чудовим.

Р. БИКОВСЬКА,
масовик Донецького будинку
культури УТОГ.

На підприємствах та культзакладах Товариства почалась передплата на газети і журнали.

На фото: іде передплата серед виробничників Дрогобицького УВП. Вихователь гуртожитку (ліворуч) Я. Мартиняк оформляє передплату верстатникам Євгену Павлікову, Петру Нагорному і Миколі Яворському.

Фото БЕРЕЗНЮКА.

РОКИ І ЛЮДИ

ЗАВЖДИ В СТРОЮ

Солдатами не народжуються. Ними стають в грізну для Батьківщини годину, захищаючи її від ворога.

З перших і до останніх днів Аврам Тимофійович Діденко на передовій. Змінюючи рахівницю і олівець на гвинтівку і саперну лопату, молодий борець влився в ряди захисників Вітчизни, витримав суворі випробування на міцність людської волі. Плавився метал, рушилися криця і граніт, а люди, радянські люди, витримали надлюдське напруження чотирьох років війни.

Передова. Поранення... Фронтіві дороги, втрата кращих друзів, з якими ділив безсонні ночі і очікування атак ворога, останній шматок хліба і затяжка цигарки. Багатьох їх, побратимів, друзів воєнних літ немає нині серед нас, а живі міцно тримають бойову дружбу ветеранів Великої Вітчизняної війни.

Відгрімів веселкою в небі салют Перемоги і Аврам Тимофійович повернувся на Донеччину в край шахтарської слави.

Минали роки і ветеран війни став ветераном праці. 20 років віддав Аврам Тимофійович Артемівському УВП. Нині він працює головним бухгалтером підприємства. Чимало турбот у ветерана. Він проводить велику роботу по пропаганді економічних знань, виконує різноманітні громадські доручення, які вважає за свій обов'язок і які виконує з молодечим захопленням.

Часом зберуться бойові побратими, одягнувши військову форму з усіма нагородами, і йдуть до обеліска Слави вклонитися і вшанувати пам'ять тих, хто загинув, визволяючи Батьківщину. Довго стоять над полеглими в суворому мовчанні і мов живим клянуться зміцнювати мир і берегти великі завоювання соціалізму, клянуться довести до кінця справу, за яку вони боролися.

Як і завжди він іде в ряди кращих людей підприємства, його ім'я занесено до Книги трудової слави Артемівського УВП.

Щирий, людяний, завжди в турботах про глухих трудовиків. Таким його знають і люблять на підприємстві.

Н. АКСЮК.

ПАТРИОТИЗМ. Цим словом прийнято називати одне з найбільш благородних почуттів людини — любов до Батьківщини. Коли ми говоримо про Вітчизну перед нами в думках виникають близькі серцю картини: безкрай межі нашої країни, батьківський дім, старенька мати, школа, завод, колгосп, сім'я і друзі. Все це зв'язує людину з країною, її народом, є основою духовної спорідненості із старшим поколінням, з майбутнім. В оповіданні В. Г. Короленка «Без язика» показані почуття людини, яка виїхала на чужину.

Героїчні традиції нашого народу — це безцінне духовне багатство.

ВИСОКІ ПОЧУТТЯ

во нашого суспільства, одна з могутніх рушійних сил його розвитку.

І дуже добре роблять ті культпрацівники нашого Товариства, коли факти для проведення заходів беруть із життя свого міста, району, села. Цей матеріал при вмілому використанні знаходить шляхи до серця людей, набуває нового звучання. І не біда, коли в вашій області чи місті немає людей з видатними іменами. Гляньте на кожне наше місто, село, і перед вами відкриється знайомий пейзаж: до самого обрію, перетинаючи степи, лани, озера, ріки виступили шогли високовольних ліній електропередач. Звичайно, цим зараз нікого не здивуєш. А заведіть розмову із стареньким дідусем і він вам розповість про ті довгі зимові вечори, які проводились при світліскалки. І ніби пов'язуючи далеке минуле дідусь

обов'язково похвалиться, що нині його внуки закінчили інститути, а самий найменший одержав недавно квартиру...

Вдумайтесь у все це, вберіть у серце образ: електролінії і скалка, що коптить під комином, порівняйте життя старого дідуса до революції з сьогоднішнім днем...

Про велике довідуються через мале. Радянські традиції — це творчість робітничого класу, трудового селянства, могутній сплав високих комуністичних ідеалів. Вони як естафета, передаються з покоління у покоління, виховують у молоді любов до Батьківщини.

В наших культзакладах потрібно частіше проводити тематичні вечори на тему: «Подвиг батьків — у спадщину синам». Матеріали для такого вечора підібрати неважко, бо історія нашої країни дуже і дуже багата. Ні одна краї-

на світу не має такого героїчного сьогодення. Молоді сьогодні не доводиться працювати в надзвичайних і складних умовах, не відходити цілу добу від верстатів, біля яких стояли їхні батьки в роки Великої Вітчизняної війни. У молоді тепер свої завдання і вона їх повинна виконувати якнайкраще, з почуттям гордості за свою Батьківщину.

І сьогодні є немало прикладів, коли молоді проявляють патріотизм, любов до Батьківщини не тільки в мирній праці, а й тоді, коли йдеться про захист її кордонів, про захист людей. Газети повідомляють чимало прикладів, коли молоді юнаки і дівчата, не шкодуючи життя, здійснюють подвиги. У 27 років загинув при затриманні бандітів у м. Ростові Володимир Мартовичський, молодий сержант Ростовського УВС Олексій Русов проявив героїзм і витримку при затриманні злочинців.

Ветеран Всеросійського товариства глухих, москвич Ф. Абашкін,

ризикуючи життям не дав можливості вогню охопити дитячий садок. Таких прикладів можна навести багато.

Завданням колективів Будинків культури, клубів і всіх культзакладів повинна стати постійна пропаганда знань науково-технічної революції, духовного росту радянської людини — будівника комунізму. В Черкаському будинку культури практикується проведення зустрічей з ветеранами війни і праці, екскурсій по місцях бойової слави.

Теми вечорів про радянський патріотизм в культзакладах нашої області ми обов'язково пов'язуємо з матеріалами виробничого характеру, з тим, що сьогодні зроблено і що потрібно зробити завтра для того, щоб успішно виконати наше головне завдання — достроково завершити третій, вирішальний рік дев'ятої п'ятирічки.

Г. КУЗУБ,
голова Черкаського обвідділу
УТОГ.

Колектив Садгірського УВП докладає усіх зусиль, щоб і 1973 рік ознаменувати новими перемогами, знову підтвердити високе звання: «Підприємство високої культури виробництва».

У соціалістичному змаганні за дострокове виконання виробничих завдань третього, вирішального року п'ятирічки десятки робітників і робітниць, ударників комуністичної праці впевнено завершують особисті зобов'язання третього кварталу.

На фото: плетільниця Садгірського УВП Флорія Пантеліївна Полеску, передова робітниця підприємства, активна учасниця художньої самодіяльності щоденні виробничі змінні завдання виконує на 120—135 процентів.

ЗМАГАЮТЬСЯ ДВА КОЛЕКТИВИ

Живе і трудиться колектив Миколаївського УВП. Зміни, які відбуваються на підприємстві радують і надихають до нових трудових успіхів. Ритм трудового змагання відчувається в усіх цехах та найбільш відчутний він у складальному, дружний колектив якого домігся високих трудових показників. Бригада добилася здачі готової продукції з першого пред'явлення на 99 процентів і протягом тривалого часу міцно утримує першість у соціалістичному змаганні. У змаганні заготовельного цеху з складальниками меблів давно ведеться суперництво не тільки за перевиконання планових завдань, й за високий процент здачі готової продукції, а й за зразкову культуру виробництва. Здається, ці дві бригади не можуть існувати одна без одної.

Насамперед, кидається у вічі злагоженість у роботі цих бригад. Добре налагоджено роботу заготовельного цеху, де майстром Л. П. Кривичкий. В них не кинуть оброблену деталь як попало і куди попало, а складуть акуратно на відведене місце. І так біля кожного верстата. Заготовельний цех самий світлий і просторий на підприємстві. І самий охайний. Леонід Пантелейович ще молодий чоловік, але в нього за плечима уже 18 років роботи на підприємстві.

Про неспокійну його вдачу можна судити з того, як протягом робочого дня можна побачити його за верстатом чи не в кожному кутку цеху. Там перевірить чи правильно налагоджені верстати і після перевірки, неодмінно випробує їх в роботі, то порадить як правильно вибрати і замінити фрези. Багато в нього турбот і просто дивує, як він всюди встигає. Заспокоюється він тільки тоді, коли всі верстати налагоджені, а деталі відповідають вимогам технічної обробки і чистоті поверхонь.

Майстер завжди з людьми. Як і багатьох інших, його турбує думка, що зробити, щоб дільниця працювала більш продуктивно.

— Зараз нам легше, ніж рік тому, — говорить він, ознайомлюючи з роботою дільниці, — цех поповнився більш продуктивним устаткуванням, виросли люди, які гостро відчують свою відповідальність за спільну справу. Поруч працюють ветерани, які завжди готові допомогти молодим. Це, насамперед, Микола Нечипорович Самойлюк, який працює на підприємстві з 1939 року.

Є що згадати ветеранові!.. І чоботи шив і бондарював і столярував. Всі зміни, що відбулися на підприємстві сталися на його очах. Багато хто змінив спеціальність, або пішов на інші підприємства, а він залишився. Бо назавжди полюбив колектив і підприємство, де пройшла його юність, де з уяви постають хоч і нелегі, але такі дорогі його серцю роки, які зараз не смутком, а радістю переповнюють серце ветерана. У всьому на підприємстві є частина праці і тепла його рук.

За багаторічну сумлінну роботу ветеранові неодноразово оголошувалися подяки адміністрацією підприємства. Він одним з перших на підприємстві удостоєний звання ударника комуністичної праці, та звання «Майстер — золоті руки». З нагоди 40-річчя УТОГ М. Самойлюк нагороджений іменним подарунком.

Є в цьому чудовому цеху, що носить звання колективу комуністичної праці, багато хороших людей, для всіх є спільною турбота про долю підприємства, підвищення продуктивності праці, поліпшення якості продукції, думи про успішне виконання п'ятирічки.

Ф. САВЕНКО.

Додаткові заходи по відверненню шляхо-транспортних подій при перевезеннях пасажирів

Рада Міністрів СРСР прийняла постанову, в якій передбачено додаткові заходи по відверненню шляхо-транспортних подій при перевезеннях пасажирів.

Ради Міністрів союзних республік, а також міністерства і відомства СРСР, які мають автотранспортні засоби і здійснюють пасажирські перевезення, повинні вжити додаткових заходів до поліпшення організації пасажирських перевезень автотранспортом, гарантування їх безпеки і до відвернення шляхо-транспортних подій.

Визнано за необхідне обов'язкове оснащення протягом двох років пасажирами безпеки нових легкових автомобілів, а також легкових автомобілів, які випущені раніше і мають пристрої для кріплення цих пасів.

Дано завдання Раді Міністрів Естонської РСР і Міністерству легкої промисловості СРСР по виготовленню пасів безпеки, а Міністерству автомобільної промисловості і Міністерству оборонної промисловості — по комплектуванню легкових автомобілів, які випускаються, пасажирами безпеки. Міністерство торгівлі СРСР і Центроспілка повинні організувати роздрібну торгівлю пасажирами безпеки для легкових автомобілів, а Союзсільгосптехніка — продаж цих пасів державним і кооперативним підприємствам та організаціям.

Міністерству внутрішніх справ СРСР доручено визначити порядок і умови застосування пасів безпеки на легкових автомобілях, а також встановити суворі правила щодо обов'язкового застосування їх при експлуатації автомобілів.

(ТАРС)

Близько трьох тисяч глухих зареєстровано в Одеській області. Це трудівники державних підприємств і УВП глухих, колгоспники, робітники радгоспів, учні, пенсіонери.

Для кращої організації роботи серед глухих робітників і службовців і надання всебічної допомоги профспілковим організаціям при Одеській обласній раді профспілок ще в 1969 році створено спеціальну комісію по роботі серед глухих. До її складу входять голови обкому профспілки і обласного відділу УТОГ, представники підприємств, учбових закладів, обласної ради професійних спілок.

Комісія Одеської обласної ради профспілок по роботі серед глухих робітників і службовців проводить різносторонню роботу по наданню допомоги профспілковим організаціям у залученні глухих мешканців області до активної виробничої діяльності і громадського життя, підвищення їх загальноосвітнього рівня, поліпшення культурного обслуговування.

ТУРБОТА ПРО ЛЮДЕЙ

Комісія проводить свою роботу в контакт з обласним відділом УТОГ. Практикуються спільні засідання. Тільки останнім часом спільно обговорено питання «Про загальну середню освіту», заплановано обговорення питання «Про підсумки роботи шкіл комуністичної праці на заводах з компактними групами».

Комісія взяла активну участь у створенні компактних груп глухих на підприємствах всуцільного об'єднання заводу поршневого кілець, заводу пресів.

Після перевірок комісією помітно поживається робота з глухими на всіх підприємствах.

Так, на заводі ім. Жовтневої революції компактна група глухих нині нараховує 124 чоловіки. Це слюсарі, токарі, формувальники. Їх обслуговують два перекладачі. На заводі при заводській профспілці працює комісія по роботі з глухими. До складу комісії ввійшли представники заводської, відділу кад-

рів заводу, відділу праці і заробітної плати, інструктор-перекладач і актив глухих.

Зусиллями комісії надається багато уваги глухим у вирішенні питань зростання виробничої майстерності робітників, поліпшення житлових умов, організації соціалістичного змагання, його гласності, заохочення кращих передовиків виробництва.

Члени комісії обласної Ради профспілок бувають на підприємствах, надають практичну допомогу інструкторам-перекладачам в організації масово-виховної роботи.

Зараз комісія Одеської облпрофради по роботі серед глухих області оновила свій склад. Головою її обрано інструктора облпрофради Володимира Івановича Красіна, заступником голови Валентину Іванівну Семенову — голову обласного відділу УТОГ.

О. ГОРОВИЙ.

ВИПЕРЕДЖАЮЧИ ЧАС

Рух за дострокове виконання річних норм виробітку стоїть на одному з перших місць в роботі колективу Одеського учбово-виробничого підприємства № 3. Щомісяця зростає число трудівників, які своєю сумлінною працею випереджають час, прагнуть дотримати свого слова — достроково завершити виробничі завдання третього кварталу.

В рахунок четвертого року дев'ятої п'ятирічки на підприємстві працює 43 чоловіки. Серед них робітник пресової дільниці Л. Петрунько, робітники механо-складального цеху І. Рогальова, А. Черненко, Н. Сташко, які працюють уже в рахунок травня майбутнього року.

Я звернувся з запитанням до Леоніда Сергійовича Петруньки: Як ви добиваєтесь постійного перевиконання змінних норм виробітку? Поділіться своїм досвідом.

— На Одеському УВП-3, — сказав він, — я працюю шістьнадцять років. В даний час виконую роботу по виготовленню таблеток із порошка для пресування вилок, кожухів і корпусів для штепсельних з'єднань А700/701, ШСВ-20. Перевиконання норм завжди пов'язане з раціональним використанням робочого часу, уважним відношенням і доглядом за таблетмашиною «МТ-3А». Вона в мене завжди справна, чиста і це гарантує мене від простоїв. Завжди дотримуюсь точних строків, в які проводжу профілактику машини згідно інструкції. А якщо немає простоїв, машина працює безвідмовно, то вже моя справа

за весь робочий час зробити якнайбільше. Оце й усе «секрет» того, що я вже працюю в рахунок травня 1974 року.

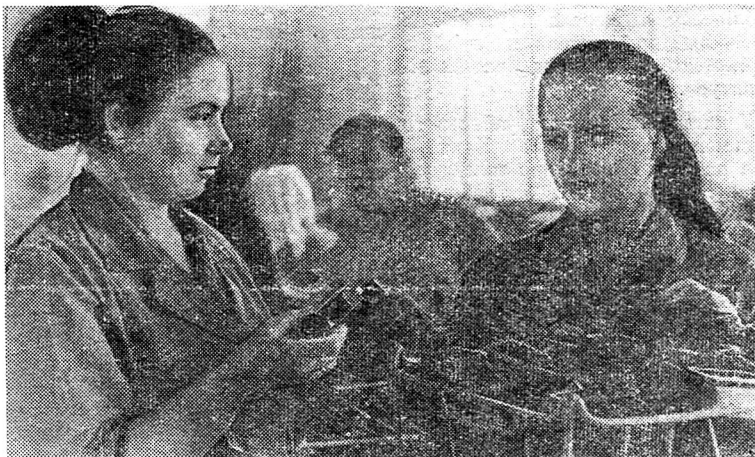
На моє подібне запитання токаря І. Хамистова, який працює на токарних верстатах-автоматах сказав:

— Потреба у нових виробках, які освоїло наше підприємство наштовхнула мене на думку про те, як добитись збільшення випуску деталей. Я вирішив працювати одразу на двох верстатах-автоматах. Освоївши роботу, я перейшов на обслуговування трьох верста-

тів-автоматів. Багаторічний досвід, увага і турбота про те, щоб верстати-автомати були завжди і справні дали мені можливість випускати продукцію в рахунок майбутнього року.

На досвіді передовиків виробництва, ударників комуністичної праці на Одеському УВП-3 розгорілась рух за багатостратегічне обслуговування в цехах. Це не тільки підвищує продуктивність праці, дає можливість найдощільніше використовувати техніку, давати більше продукції і разом з цим вивільняє частину кваліфікованих робітників, які переходять на інші операції.

Ю. ГЕР.

Якість продукції на Одеському УВП-3 — постійно в центрі уваги кожного робітника, кожного майстра. 3200-3300 штук штепсельних з'єднань А700/А701 за зміну збирає колектив дільниці, де майстром Галина Павлівна Січка.

На фото: Г. П. Січка (ліворуч) оглядає чергову партію штепсельних з'єднань перед тим, як пакувальниця Любов Приліпова направити їх на склад готової продукції.

Кузня була маленька, присадкувата, з чорними віконцями зашкленними потрісканими шматками скла. За глухою стіною, де ріс бур'ян, валялося старе залізячка. Стіни були наскрізь прокопчені, латана-перелатана покривля — такою пам'ятає її Григорій Додух.

З раннього дитинства вабила його ковальська справа. Любив він забігати до кузні і, обершись об перекошений, темний одвірок, подовгу дивитися на яскраве миготіння горнового вогню, в якому рожевіли заготовки. Вихоплені із вогню, вони бризкали іскрами під ударами молотобойця і коваля. Метал скорявся людям, набував потрібної форми, а потім, жинутий заважають жинувати, ведуться

ТАКА ПРОФЕСІЯ В ЛЮДИНИ

на землю, поступово стиг, синів, набираючи знову первісної сили уже для того, щоб служити людині...

Зараз Григорій Никифорович Додух — коваль Білицької тракторної бригади колгоспу імені Ворошилова, що на Миргородщині — згадує про це з посмішкою...

— Ви не можете собі уявити, — говорить про нього бригадир тракторної бригади М. С. Троцько, — яка це золота людина. Скільки доброти і безкорисливості життя подарувало їй. Шанують і люблять Григорія в колгоспі. Буває, що мені важко пояснити йому, як виготовити ту чи іншу деталь, то просто кажу: міркуй сам. І що він думає? Зробить краще ніж я сподівався.

...Під потемнілим вугіллям ще просвічується жар. Важко зітхнути і горно весело зашуміло, розкидало іскри. Затанцювали голубуваті язички полум'я. Григорій Додух вправно орудує клещами, вихоллює з вогню заготовки і вони на ковадлі танцюють відсвічуючи темномалиновим, світло-червоним кольором. Швидкими ударами молотка він надає заготовці потрібну форму, ще декілька ударів і вона вже холодне на підлозі.

Люблять заглядати до кузні механізатори. Тут, між перекурами, точаться між ними розмови і про полеглі хліба і про те, що дощі потрібної форми, а потім, жинутий заважають жинувати, ведуться

розмови про турботи хлібороба. Григорій Никифорович не чує, чинтає з губ і спільна турбота перебивається в його неспокійну душу, в серце людини, яка живе одним думками з односельчанами.

— А скільки буває у нашій роботі непередбаченого, — говорить обліковець тракторної бригади М. П. Яненко. — Зламається, здається і проста деталь, але замінити її на нову швидко не має часу, от тут-то наш Григорій Никифорович завжди виручає. І зробить таку, що вона не поступається новій.

Григорій Никифорович обладнав колгоспну кузню, перетворив її в маленький ремонтний цех, в якому з ранку до пізнього вечора видзвонює молот коваля-умільця.

...Закінчився робочий день. Григорій Никифорович повертається додому втомлений, але щасливий — сьогодні зроблено багато, техніка з його вини не простоювала...

Величезне червоне сонце, чіпляючись за хмари, повільно сідає за лісом. Завтра новий день, нові турботи і до них завжди готовий Григорій Никифорович.

В. ВЕРЕЩАКА.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Субота, 25 серпня 1973 р.

В ЕЛИКА братерська сім'я радянських народів під керівництвом ленінської партії комуністів самовіддано працює над здійсненням історичних рішень XXIV з'їзду КПРС. Основним етапом у зв'язному поступі будівників комунізму є виконання планів дев'ятої п'ятирічки. В центрі творчої уваги наших письменників знаходяться глибокі проблеми сучасності, до ідейно-художнього осмислення і літературно-художнього відтворення яких закликає митців партія і народ.

Видавництво «Дніпро» вже кілька років випускає в світ серію «Наш сучасник». Це художньо-документальні повісті, присвячені нашим славним трудівникам, героям п'ятирічки.

Відомі письменники й журналісти розповідають про життя і трудові звернення робітників і працівників села, видатних діячів науки і культури, людей, які самовідданою працею звеличують Батьківщину, вносять вагомий вклад у будівництво комунізму. Це книжки Віталія Петльованого «Людина і хліб» про відомого вчено-селекціонера В. М. Ремесла, Наталі Кашук «Щедристь» про двічі Героя Соціалістичної Праці М. Х. Савченко та інші.

У 1974 році в серії «Наш сучасник» вийде ще шість книжок.

Всенародне святкування золотого ювілею Радянського Союзу стало справжнім тріумфом дружби народів СРСР, яскравим виявом спільності національних культур, які живлять одна одну з своїх невичерпних джерел. До 50-річчя утворення СРСР видавництво «Дніпро» завершило п'ятидесятирокову бібліотеку «Джерела дружби». Її логічним продовженням є нова бібліотека «Скарбниці братніх літератур».

У книжці відомого узбецького письменника Абдулли Каххара два романи «Казки про минуле» і «Вогні Кошчинара». У першому творі автор розповідає про те, як Радянська влада з перших днів гаряче піклувалася про долю молодого покоління, у другому — про пореволюційні роки в узбецькому кишлаку.

Кабардинський письменник Алім Кешоков представлений багатоплановим романом «Вершини не сплять». Твір складається з двох книг «Чудова мить» і «Зелений півмісяць». 1974 року вийде перша книга диалогів. Письменник відтворює історичну картину зародження й утворення Радянської влади в Кабарді.

Перша книга роману литовського письменника Юозаса Балтушіса «Продані літа» вийшла в бібліотеці «Джерела дружби».

В бібліотеці «Скарбниці братніх літератур» будуть не тільки прозові твори. Першою поетичною книжкою вийде збірка лірики відомої узбецької поетеси Зульфії.

Триває робота над черговим, восьмим випуском збірника «Сучасник». Цього разу до нього ввійдуть кращі прозові та поетичні твори письменників нашої багатонаціональної Вітчизни.

Відомо, що видавництво «Дніпро» перевидав кращі твори українських радянських письменників, які одержали схвальну оцінку широкого читача. У 1974 році початать світ видання підсумкового характеру, які мають значення етапних віх у творчості відомих українських письменників.

Відомі твори Юрія Збанацького «Малиновий дзвін», «Єдина», «Хвилі» також вийдуть у двох томах.

Двотомником буде представлена творчість російського поета Леоніда Вишеславського.

Читачам добре відомі твори письменника Володимира Гжицького «Чорне озеро», «Опришки», «Великі надії». Ці романи, а також його кращі оповідання будуть у двотомнику, що вийде наступного року.

Серед односторонніх є збірки повістей та оповідань, великі епічні твори тощо. Письменник Ілля Дубинський запропонував видавництву дві повісті присвячені сла-

ветним радянським полководцям Віталію Примакову («Колокол громкого боя») та Йоні Якіру («Наперекор ветрам»). У книзі Віталія Петльованого — романи «Аміго», «Сурми грають зорю» та повість «Хотинці». Про тяжке життя шахтарів Донбасу до Великої Жовтневої соціалістичної революції, про боротьбу гірників за встановлення Радянської влади розповідає Петро Єфимов на сторінках роману «Степь донецкая».

Ще до Жовтневої революції, вивчаючи матеріал життя українських селян, Володимир Ілліч Ленін звернув увагу на кілька родин. Письменник крок за кроком простежує долю нащадків цих людей вже за роки Радянської влади («Давніе знакомые»). Цікаво розповідає автор про дружбу генерала Видригана та відомого радянського письменника Еммануїла Казакевича («Генерал и поэт»). Ці два твори вміщені до книжки Ісаака Тельмана «По многим адресам».

Шанувальники поетичного образу, ліричного рядка, карбованого слова, познайомляться з творами Сергія Воскресенського, Павла Глазого, Олексія Довгого, Абрама Кацнельсона, Володимира Колосійця, Степана Литвина, Сергія Мушника, Миколи Нагнібіді, Олександра Підсухи, Івана Радченка, Петра Сліпчука, Миколи Уленіка, Василя Юхимовича.

Окремо необхідно сказати про поетичний двотомник «Сталь і ніжність». До видання ввійдуть кращі зразки радянської лірики — твори Василя Чумака, Павла Тичини, Володимира Сосюра, Максима Рильського, Миколи Бажана, Дмитра Павличка, Бориса Олійника та інших.

У видавництві «Дніпро» готується нова серія книжок «Дружба». Це кращі твори письменників соціалістичних країн.

Триватиме випуск уже відомих серій. «Вершини світового письменства» поповняться творами Марії Конопницької і Ернеста Хемінгуей, «Бібліотека світової класики» — вибором Проспера Меріме. До серії «Зарубіжна новела» ввійдуть твори Лао Ше «Серп місяця», Альберто Моравія «Римські оповідання», Ярослава Івашкевича «Новели».

У січні 1972 року ЦК КПРС прийняв Постанову «Про літературно-художню критику». Ця Постанова дала видавництву напрямки у дальшій роботі по створенню науково-популярних праць, присвячених актуальним проблемам розвитку методу соціалістичного реалізму в художній літературі і літературній критиці.

Готується збірник «Питання соціалістичного реалізму» (випуск 5), книжка статей та досліджень «Література країн соціалістичної співдружності», збірник «Критика ревізійністських концепцій в естетиці і художній практиці літератури буржуазного Заходу», збірник проблемних та оглядових статей «Літературний рік — 1973». Вийдуть у світ праці М. Рильського, Л. Новиченка, М. Шамоти, Е. Шаблювського та інших відомих критиків та літературознавців.

Відповіддю носіям буржуазно-націоналістичної ідеології, фальсифікаторам ленінської національної політики з'явиться збірник творів українських радянських письменників «Прокляті народами», у яких таврується підступна діяльність українських буржуазних націоналістів — найлютіших ворогів українського народу.

Як завжди, окрасою творчого плану «Дніпра» є передплатні багатотомні видання. Читачі одержать перші три томи п'ятитомника творів Остапа Вишні, по два томи з чотиритомників П. Козлянюка та М. Бажана, останні чотири томи десяти томника творів Л. Малишка.

Більш детально з тематичним планом видавництва «Дніпро» на 1974 рік можна познайомитися в книгарнях та бібліотеках, до яких він надійде найближчим часом.

Я. ШАТНСЬКИЙ,
редактор видавництва «Дніпро».

Спортивний тиждень

Першість УТОГ з футболу 1973 ЗОЛОТІ МЕДАЛІ У ХАРКІВ'ЯН

З 5 по 11 серпня у Харкові відбувалися змагання на першість з футболу серед глухих спортсменів. Господарі поля дуже багато попрацювали, готуючись прийняти гостей. Загальному настрою дещо в останні дні перешкоджав дощ, та все ж змагання пройшли організовано.

Право чемпіона з футболу 1973 відстоювали вісім команд, які були розбиті на дві підгрупи: Харків, Львів, Донецьк, Кіровоград; Закарпаття, Запоріжжя, Дніпропетровськ і Київ.

По два переможці від кожної групи боролися за I—IV місця, а решта — за V—VIII місця і за право залишитися в першій групі.

У перший день змагань зустрілися команди Закарпаття і Запоріжжя, Києва і Дніпропетровська. Гра збірної Закарпаття пройшла мляво, видно було, що у порівнянні з минулим роком, спортсмени грали гірше. Рахунок 2:2. Не доставало ігрової дисципліни і досвіду киянам, хоча їх перевага у грі з дніпропетровцями була очевидною — зустріч закінчилася нічиєю 1:1.

У зустрічі команд Львова і Кіровограда явна перевага була на стороні львів'ян, вони й перемогли з рахунком 2:0.

Зіграність і тактичну гру проде-

монстрували футболісти Харкова. На фоні цієї гри футболісти Донецька виглядали майже безпорадними. Перемогли футболісти Харкова з рахунком 3:0.

Другий день змагань: Кіровоград — Донецьк 3:0. Київ — Закарпаття 0:0. Запоріжжя — Дніпропетровськ 0:0.

У цей день варто відзначити гру Харків — Львів. Обидві команди продемонстрували красивий, грамотний футбол. Відчувалося, що обидві команди серйозно підготувалися до змагань. У впертій боротьбі перемогли харків'яни з рахунком 1:0.

В третій день гри вирішувалося питання: хто буде боротися за I—IV місця. Це право крім команд Харкова і Львова, завоювали спортсмени Закарпаття і Запоріжжя. Команди Києва, Кіровограда, Донецька і Дніпропетровська — ділили між собою V—VIII місця.

У фінальних змаганнях за I—IV місце — сенсацій не було. Футболісти Харкова виграли у закарпатців з рахунком 2:0, а з рахунком 3:1 львів'яни перемогли команду Запоріжжя. Обидві гри Харків — Запоріжжя і Львів — Закарпаття закінчилися нічиєю — 2:2. Остаточно місця розподілились так: золоті медалі одержали футболісти Харкова (тренер М. Рижкін), срібні — футболісти Львова,

бронзові — футболісти Запоріжжя. На IV місце вийшли спортсмени Закарпаття.

V—VIII місця розподілились так: V — дісталось киянам VI — кіровоградцям, VII — дніпропетровцям і VIII — команді Донецька.

На закінчення хочеться відмітити, що за виключенням команд Харкова і Львова, решта команд до цих змагань були підготовлені дуже слабо. Головна причина невдач, на наш погляд, футбольні команди дуже мало виступають на місцях змагань з чужими, та й між собою, через це низька спортивна майстерність і досвід.

З 14 по 31 серпня збірна команда УТОГ зустріне у Чернівцях з командою на першість з футболу Украни ДСТ «Старт». Ця зустріч з чужими спортсменами повинна стати початком тренувань для наших спортсменів до зустрічі на першість СРСР глухих футболістів, яка відбудеться на Україні в 1974 році. Хочеться побажати нашим спортсменам і тренерам успіхів у підготовці на першість у 1974 році.

В. КОПОЧІНСЬКИЙ,
інструктор оргвідділу
ЦП УТОГ з фізкультури і спорту.

Успіх спартакіади

норми на золотий значок IV ступеня, а 16 чоловік — на срібний. Всього в команді було 27 чоловік.

На другому місці дніпродзержинці, які завоювали 6 золотих значків IV ступеня, 13 срібних IV ступеня і 2 срібних V ступеня.

В команді Запоріжжя найбільш відзначилися В. Довгар, І. Жуков.

С. МОРДУШЕНКО.

Дбаємо про зиму

В Стрийському будинку культури відбулося засідання президії Львівського облвідділу УТОГ. Зібралися інструктори облвідділу, перекладачі, активісти Будинку культури.

На порядку денному стояли питання про підготовку до нового навчального року вечірньої школи робітничої молоді та підготовка Будинку культури до роботи в осінньо-зимовий період.

В обговоренні доповіді голови облвідділу УТОГ І. С. Динкевича взяли участь активісти О. Цукерман, М. Василенко та інші. Було обговорено роботу гуртків художньої самодіяльності, бібліотеки та первинної організації УТОГ Стрийського гомово-взуттєвого заводу.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

ВІДПОЧИНОК ТРУДІВНИКІВ

З переходом на п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними у трудівників наших підприємств стало більше вільного часу. Місцевком профспілки Миколаївського УВП разом з активістами проводить спеціальні заходи по поліпшенню відпочинку трудівників підприємства. Для цього відпочинок поєднується з культурно-масовою роботою, екскурсіями на споріднені підприємства, в історичні місця, місця бойової і трудової слави, мальовничі куточки природи.

Цього року відбулося цілий ряд цікавих екскурсій та поїздок за місто. Така екскурсія відбулася на теплоході до Нової Рахівки, де протягом двох днів робітники милувалися мальовничими краєвидами Дніпра, безмежністю українських ланів, величчю Каховського моря. Все це довго хвилювало і було предметом розмов між нашими трудівниками.

Крім цього відбулися екскурсії до Асканії Нової, де знову два дні захоплюючих неповторних вражень були невідступними супутниками відпочиваючих, запланована екскурсія найближчим часом до Севастополя.

Майже кожної суботи та неділі трудівники нашого підприємства відпочивають за містом. Після кожної такої поїздки за місто, всі повертаються бадьорі і з новою енергією беруться за роботу.

О. ХАБАРОВ,
член місцевому Миколаївського УВП.

Вночі серпневі зорі ніжно пахнуть м'ятою,
Бо й вода така ж на смак стоїть у відрах недопита...
У садах неначе двояться приглушено копита,—
То яблука об землю гунають за хатою.
...Стоїть підсінена прозорість над берісками,—
Краса одвічна осені до серця приторочена...
Уже тягнеться перший холодок до рук непрошено,
Спишить делікатний ключ дорогами неблизькими.

Редактор О. БОРИМЧУК.

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74,
«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.